

hos lægger Mærke til, hvad der følger efter i Sætningen, hvorledes der siges, at forskellige Bestemmelser, der ere høist ubestemte, skulde kunne udvides, saa gad jeg vide, om det ikke er for Meget, der overgives til Vilkaarligheden. Det hedder nemlig, at de paagjældende Bestemmelser kunne udvides til „de Steder paa Landet, hvor Saadant maatte findes tilraadeligt paa Grund af den med Forholdene i Kjøbstæderne analoge Udvikling,“ hvad vil dette sige? Hvad betyde disse Ord: „analoge Udvikling?“ Er den der tilfede, hvor man har begyndt at bruge Tegtag, eller er det der, hvor man har begyndt med at bygge nogle Huse nærmere hinanden? Kan en stor Gaard med Ladebygninger, som indtage større Plads end mange af vore smaa Kjøbstæder, siges at være „analog“ med Kjøbstæderforholdene, eller hvad forstaaes derved? Jeg troer, at, naar det ærede Thing overveier, hvor høist vilkaarlig den Maade kan blive, hvorpaa Bestemmelserne kunne overseres, saa vil det vogte sig og træde tilbage, og naar man ovenikjøbet lægger Mærke til, med hvilken Dristighed Bestemmelser af den Art benyttes, med hvilken Haardhed — maaffee en nyttig — man gaaer frem paa den Maade, maa man da ikke vogte sig for at give Magten fra sig ved at votere en Paragraph som denne § 4, hvis sidste Deel, at de omhandlede Bestemmelser og Forfrister paa samme Maade kunne udvides til Steder paa Landet, jeg, som sagt, ikke kan forstaae?

Der er ogsaa en anden Bestemmelse, som siger, at Beboelsesleilighed ikke maa indrettes paa Loftet, hvis der ikke findes Paneel mod Tagfraaningen; gjælder den ogsaa om Sommerleiligheder? Naar jeg om Sommeren beboer et Huus, og jeg har et Barn, der har Lyft til at ligge paa Loftet, har jeg saa ikke Lov til at lægge det derop, fordi det ikke er beklædt med Paneel, eller skulde Lyende om Sommeren ikke kunne ligge paa Loftet, fordi det ikke er beklædt med Paneel? Hvori ligger den Nødvendighed? Om Vinteren kan jeg begribe, at man siger det, eller forstaaer man maaffee ved „Beboelsesleilighed“ alene saadanne Leiligheder, som indrettes til en heel Familie med Kogeindretninger osv. Alt dette maatte nær-

mere betegnes, naar man vil give saa strenge Regler.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Taler er temmelig tungnem med Hensyn til Forstaaelsen af denne Lov. Han har spurgt om, hvad der skal forstaaes ved en Beboelsesleilighed; jeg svarer dertil, det er en saadan Leilighed, hvori en Familie er anvist Ophold, en Leilighed, der er indrettet til Familiebeboelse (Tscherning: Altsaa Tjenestetyende boe ikke i Beboelsesleiligheder?) Jo, naturligviis; hører Tjenestetyendet ikke til Familien? Jeg har ikke hørt Andet, end at de ligesaa godt høre til Familien som ethvert andet Medlem af den; idetmindste regner jeg mit Tjenestetyende til min Familie. Hvad der altsaa skal forstaaes ved Beboelsesleilighed, finder jeg aldeles soleklart, men ligesaa soleklart, som jeg finder det, ligesaa urimeligt er det at spørge, om den Kjælder, hvor man kun særdes om Dagen, er en Beboelsesleilighed. Det er ingen Beboelsesleilighed, den har aldrig været kaldt en Beboelsesleilighed, den kan kun da blive det, naar den er indrettet til en Families Beboelse og navnlig til Ophold om Nat-ten. Den ærede Taler paastod, at Bestemmel- sen i § 4 gik videre, end hvad der gjælder for Kjøbenhavn; ja, men det er kun i en vis Henseende. Der er kun den Forskiel, at i Kjøbenhavn træder denne Bestemmelse først i Kraft fra et vist fjernere Tidspunkt, som jeg troer er 1862, hvorimod Bestemmelserne i nær- værende Lov tilsigtes at faae Gyldighed fra Lovens Emanation. — Den ærede Taler op- fastede dernæst det Spørgsmaal: Naar man graver en Grav om et Huus, der er dybere end Grundens Niveau, er da den Leilighed, der kommer til at ligge derunder, en Kjælder? Ja, det er en Kjælder.

Den ærede Taler havde ligeledes meget ondt ved at forstaae § 4 og kunde ikke begribe, hvad det vilde sige, at saavel: „nyasnævnte Bestemmelser og Forfrister som Bestemmelsen i denne Lovs § 2 paa samme Maade kunne udvides til de Steder paa Landet“ etc.; „paa samme Maade“ vil naturligviis sige, at Kongen